

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de

Președinte:

Grefier:

Se procedează la judecarea cererii în cauza având ca părți pe reclamantul
și pe pârâtele
cu obiect refuz acordare drepturi persecutați politici - Decretul-Lege
nr.118/1990.

La apelul nominal se prezintă reprezentanta reclamantului – avocat
din Baroul Arad, lipsă fiind reprezentantul pârâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

Grefierul de ședință efectuează referatul asupra stadiului cauzei, după care se
constată că prin serviciul registratură la data de 17.10.2022, pârâta

a depus note de ședință prin care a arătat că este de acord cu
sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept expusă de
către reclamant prin notele de ședință.

Reprezentanta reclamantului susține că a văzut notele de ședință depuse de către
pârâtă.

În temeiul art.519 Cod procedură civilă, instanța va sesiza Înalta Curte de Casație
și Justiție – Completuri pentru soluționarea unor probleme de drept pentru pronunțarea unei
hotărâri prealabile pentru chestiunea: dacă copilul înfiat cu toate efectele unei filiații firești
intră în sfera persoanelor care pot beneficia de drepturile prevăzute de Decretul-Lege
nr.118/1990 în considerarea persecuției politice a tatălui său biologic.

În temeiul art.520 Cod procedură civilă va dispune suspendarea judecării în cauză.

TRIBUNALUL

**Asupra celor puse în discuție cu privire la sesizarea Înaltei Curți de
Casație și Justiție, reține următoarele:**

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

În fapt, prin Decizia nr. _____ autoritatea pârâtă, _____
_____, a respins cererea reclamantului
de acordare a drepturilor prevăzute de Decretul-Lege nr. 118/1990, în
considerarea persecuției politice la care a fost supus tatăl său biologic ... întrucât, din
documentele depuse la dosar, rezultă că reclamantul a fost înfiat de către soții
și _____, cu toate efectele unei filiații firești, care conform susținerilor din
întâmpinare, au devenit părinții reclamantului și drept urmare, nu poate beneficia de drepturile
prevăzute de Decretul-Lege nr. 118/1990, având în vedere că aceștia nu au suferit nicio

persecuție politică pentru ca solicitantul să poată fi încadrat în dispozițiile art.5 al.5-9 din Decretul-Lege nr.118/1990.

Din Hotărârea nr. _____ a Comisiei pentru aplicarea Decretului nr. 118/1990, rezultă că tatăl biologic al reclamantului, _____ a trebuit să execute o pedeapsă cu închisoarea în perioada 10.05.1948 – 04.05.1964, pentru comiterea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art.209 pct. 3 din Codul penal din 1936, fiind condamnat prin Sentința nr. _____

Conform înscrisului intitulat „Certificat de înfiere”, seria nr. _____ – fila _____ a dosarului cauzei, coroborat cu înscrisul de la fila _____ a dosarului cauzei intitulat „Consimțământ la înfiere”, reclamantul a fost înfiat la _____ r al orașului _____ la data de 05.03.1959, cu toate efectele unei filiații firești, având în vedere că în anul 1954 a intrat în vigoare Codul familiei.

În condițiile în care reclamantul nu mai are legătură de filiație cu părinții săi, ca o consecință a înfierii sale cu toate efectele unei filiații firești, instanța a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile vizând dezlegarea chestiunii de drept obiect al sesizării.

II. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțării unei hotărâri prealabile:

În raport de chestiunile de drept solicitate de către petentă, instanța apreciază necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe asupra următoarei probleme de drept:

„Dacă – în considerarea persecuției politice a tatălui său biologic – copilul înfiat cu toate efectele unei filiații firești de alte persoane, este inclus în sfera persoanelor cărora li se acordă drepturile stabilite de Decretul – Lege nr. 118/1990”.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Conform art. 520 alin. 1 și 2 din același normativ, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac, iar dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților, iar prin încheiere cauza va fi suspendată până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să

soluționeze cauza în ultimă instanță; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Tribunalul Arad este legal investit cu soluționarea unei cereri vizând acordarea drepturilor stabilite prin Decretul – Lege nr. 118/1990, care este reglementată prin art. 13 alin. 8 din Decretul – Lege nr. 118/1990, „Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului este definitivă. Ca atare, în condițiile ultimei teze a textului expus, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se efectuează de un complet din cadrul Tribunalului Arad, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță potrivit dispozițiilor legale indicate.

Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se identifică aceasta, este îndeplinită, deoarece, față de obiectul cauzei, solicitarea drepturilor la Decretul – Lege nr. 118/1990, în considerarea persecuției politice a tatălui său biologic, de către reclamant, care a fost înfiat ulterior cu toate efectele unei filiații firești – de interpretarea dată naturii juridice a noțiunii „copilul” în contextul art. 5 alin. 4 – 7 din Decretul – Lege nr. 118/1990, precum și al art. 79 din Codul familiei în vigoare la data înfierii reclamantului, depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Problema de drept enunțată este nouă, întrucât, urmare a cercetărilor efectuate în acest sens, nu a fost identificată practică judiciară în materie care să conducă la concluzia că această chestiune a fost dezlegată jurisprudențial în mod unitar.

De asemenea, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Referitor la punctul de vedere exprimat de către cele două părți, acesta este diferit.

Reclamantul, consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 NCPC, respectiv că:

Având în vedere intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 232/2020 de modificare a Decretului-Lege nr. 118/1990 în data de 08.11.2020, și luând în considerare dispozițiile art. 5 alin. (6) din cuprinsul Legii nr. 232/2020, conform cărora :

„ART. 5 (6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) , precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”

De asemenea având în vedere dispozițiile art. 5¹ din Legea nr. 71 din 30 martie 2022 pentru completarea Decretului-Lege nr. 118/1990, conform cărora :

Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1208 din 10 decembrie 2020, se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după aliniatul (5) se introduce un nou aliniat, aliniatul (5¹), cu

următorul cuprins:

„ (5¹) De prevederile alin. (6)-(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul minor la data căsătoriei părintelui său cu persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) și care a fost crescut de către părintele beneficiar de indemnizație potrivit prezentei legi.”

EXISTĂ O CHETIUNE DE DREPT DE A CĂREI LĂMURIRE DEPINDE SOLUȚIONAREA PE FOND A PREZENTEI CAUZEI, MOTIV PENTRU CARE SOLICITĂ PRONUNȚAREA UNEI HOTĂRIRI PRIN CARE SĂ SE DEA REZOLVARE DE PRINCIPIU ACESTEI CHESTIUNI DE DREPT DUPĂ CUM URMEAZĂ :

DACA COPILUL MINOR - FIU BIOLOGIC AL UNUI CONDAMNAT PE CRITERII POLITICE ÎNAINTE DE ANUL 1989 - CARE A FOST ÎNFIAT DE O ALTĂ PERSOANĂ, ÎN PERIOADA CÂT PĂRINTELE BIOLOGIC A FOST DEȚINUT PE CRITERII POLITICE CONFORM DISPOZ. ART.1 ALIN.(1), alin.(2) DIN LEGEA NR.221/2009 - POATE SĂ BENEFICIEZE DE PREVEDERILE D-L. 118/1990 REPUBLICAT, DUPĂ TATĂL BIOLOGIC CONDAMNAT PE CRITERII POLITICE ÎNAINTE DE ANUL 1989,

LUÂNDU-SE ÎN CONSIDERARE EXPUNEREA SUCCINTĂ A PROCESULI:

Prin cererea de chemare în judecată, _____, cu numele anterior _____, a formulat o Contestație împotriva Deciziei emisă de _____ cu nr. _____, prin care i s-a respins cererea pe care a formulat-o către instituția în cauză și a depus-o cu nr.

A solicitat instanței de judecată admiterea Contestației, respectiv admiterea cererii formulate inițial cu nr. _____, în sensul de a se stabili calitatea sa de beneficiar a drepturilor prevăzute de art.5 alin.6 din Legea nr.130/2020, art.5 alin.6 din Legea nr.232/2020 de modificare a D.-L. 118/1990, în calitate de urmaș după tatăl biologic _____, închis pe criterii politice conform dispoz.art.209 Cod penal din 1936, (o infracțiune de drept cu caracter politic - uneltire contra ordinii sociale), ca efect a luptei sale împotriva regimului comunist, în perioada 10 mai 1948 - 18.05.1957, ulterior cu domiciliu obligatoriu în localitatea _____, în temeiul Decretului nr.72/1950, conform deciziei nr. _____, respectiv din 18.05.1957 până în 26.08.1958.

Apoi, prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. _____ din _____, tatălui său i s-a aplicat din nou o măsură administrativă în continuarea celei anterioare, fiind internat într-o colonie de muncă forțată timp de 36 luni, respectiv în perioada 12.09.1958 - 12.09.1961. În acest sens s-a emis și Adresa M.A.I. nr. _____ din _____, către Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă.

Prin Ordinul M.A.I. nr. _____ din _____ s-a dispus continuarea pedepsei și internarea tatălui său într-o colonie de muncă forțată timp de 36 luni, în perioada 12.09.1961 - 12.09.1964, fiind pus în libertate în 15.04.1964 prin Ordinul M.A.I. nr. _____ din _____ fapt confirmat și prin Adresa M.A.I. nr. _____ din _____ către Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă.

Ca efect a admiterii contestației, a solicitat obligarea părții adverse de a emite o nouă decizie prin care să-i fie recunoscută calitatea de beneficiar a drepturilor prevăzute de art.5 alin.6 din Legea nr.130/2020, art.5 alin.6 din Legea nr.232/2020 de modificare a D.-L. 118/1990, după tatăl său _____ închis pe criterii politice, deportat cu domiciliu obligatoriu și internat în colonie de muncă forțată în perioada 10 mai 1948 - 04 mai 1964.

În susținere a arătat următoarele :

ÎN FAPT : Prin Decizia emisă de _____

cu nr. _____, s-a respins cererea pe care a formulat-o către instituția în cauză și a depus-o cu nr. _____, apreciindu-se că _____, fiul lui _____ și _____, născut la data de _____, întrucât a fost adoptat de către _____ și _____ și a primit după adopție numele de _____ nu ar putea să aibă calitatea de copil urmaș al lui _____ fiind înfiat cu toate efectele filiațiunii firești în baza

art.79 Codul familiei.

A apreciat totodată că în cazul de față nu sunt aplicabile prevederile art.5 alin.6 din D. L. nr.118/1990 modificat și completat de Legea nr.232/2020, întrucât nu ar fi suferit de pe urma tatălui său biologic condamnat pe criterii politice.

Din analiza atentă și obiectivă a situației din cazul în speță, în raport cu înscrisurile depuse și prevederile legale ce-i sunt aplicabile, consideră că s-a făcut o APLICARE GREȘITĂ A LEGII, MAI PRECIS PĂRÂTA A APELAT LA O ADĂUGARE LA LEGE – D-L/118/1990 - RESPINGÂNDU-I CEREREA ÎN MOD NEJUSTIFICAT ȘI NEFONDAT.

În raport cu reala situație din cazul de față, cu prevederile legale ce-i sunt aplicabile, a fost reținută o situație subiectivă față de cea care a fost cu adevărat, toate acestea cu atât mai mult cu cât A PRELUAT NUMELE DE CONSTANTINESCU ȘI A RAMAS FIUL NATURAL DUPĂ TATAL SĂU BIOLOGIC ȚITEI IOAN - FIIND UNICUL LUI FIU.

În nici un caz nu se poate pretinde că cu nu ar fi suferit nici o persecuție de pe urma tatălui său biologic în calitate de fiu al acestuia, întrucât și la școală a avut de suferit respectiv i s-a refuzat înscrierea în continuare până nu i s-a schimbat numele.

ANALIZÂND PREVEDERILE LEGALE APLICABILE SPEȚEI, este o certitudine că acestea NU menționează nici o interdicție în sensul că minorul care a fost înfiat, sau adoptat să nu poată beneficia de drepturile D.-L. 118/1990 cu modificările ulterioare de pe urma părintelui sau natural. Se precizează doar atât : copilul minor la data când unul sau ambii părinți s-au aflat în una din situațiile prevăzute la art.1 alin.(1), si (2), ori se încadrează în aceste cerințe - copil minor la data când părintele său s-a aflat în una dintre situațiile prevăzute de art.1 alin.(1), (2) din D.-L. 118/1990 republicat. PENTRU TOTDEAUNA

a fost - până la data decesului său – TATĂL SĂU BIOLOGIC, ori el s-a aflat în una din situațiile expres prevăzute de art 1 alin.(1) din D.-L. 118/1990 republicat.

Consideră că, îndeplinește cerințele menționate expres în aceste prevederi legale pentru a fi beneficiarul dispozițiilor prevăzute de art.5 alin.6 din D.-L. 118/1990 cu modificările ulterioare, respectiv era copil minor la data când tatăl său

a fost arestat în anul 1948, condamnat la ani grei de închisoare în anul 1949, pentru o infracțiune de drept cu caracter politic - infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută de art.209 Cod penal, în anul 1948 avea mai puțin de 6 ani, fiind născut în data de

A fost copilul minor al tatălui .., condamnat pe criterii politice de vechiul regim, apoi deportat cu domiciliu obligatoriu și internat într-o colonie de muncă forțată și a rămas fiul tatălui său biologic și în situația în care - datorită vicisitudinilor și a terorii comuniste de la acea vreme - a fost înfiat de către fratele bunicii - respectiv de

și soția lui

Se susține în cuprinsul deciziei pe care o contestă faptul că nu ar putea să aibă calitatea de copil urmaș al lui .., întrucât a fost înfiat de către familia ..

Faptul că a fost înfiat în anul 1959 de către fratele bunicii materne pe când avea 17 ani fiind în anul III de liceu, nu poate constitui din punct de vedere legal - în raport cu prevederile D. L. 118/1990 cu modificările ulterioare - un impediment pentru a fi încadrat în dispoz.art.5 alin.6 din D. L. 118/1990 republicat, toate acestea cu atât mai mult cu cât aceste drepturi acordate în temeiul D. L. 118/1990 republicat - așa cum s-a stabilit în practica judiciară în materie - sunt drepturi proprii ale copilului aflat în ipoteza legală prevăzută de actul normativ, nefiind vorba de drepturi care decurg din raportul juridic de filiație.

PRIN URMARE INTERVENȚIA ADOPTIEI ULTERIOR MOMENTULUI LA CARE COPILUL A SUFERIT ÎN MOD DIRECT CONSECINȚELE PERSECUȚIEI POLITICE LA CARE A FOST SUPUȘ PĂRINTELE BIOLOGIC - CUM ESTE ÎN CAZUL DE FAȚĂ - NU POATE AVEA DREPT URMARE STINGEREA CU EFECT RETROACTIV A DREPTURILOR PROPRII ALE MINORULUI.

În anul 1959 era în anul III de liceu și dorea la finalul liceului să urmeze o formă de învățământ superior, ori atât timp cât era fiul unui deținut politic – contrarevoluționar cum se menționează în actele de la dosar) - tatăl său fiind în închisoare de mulți ani, iar familia lui permanent urmărită, monitorizată de organele de securitate - nu avea posibilitatea de a urma o facultate. Atunci pentru a putea accede în această formă de învățământ superior, mama și cu rudele apropiate au hotărât înfierea sa, știut fiind faptul că au existat la acea vreme multe cazuri privind adopția, sau înfierea, tocmai pentru a se putea scăpa de oprimarea la care erau supuși copiii deținuților politici. Acesta a fost adevăratul motiv pentru care la vârsta de 17 ani a fost înfiat.

Consideră relevant și un alt aspect - anume cel potrivit căruia în dispozițiile D.-L. 118/1990 cu modificările ulterioare NU există o asemenea prevedere în sensul că minorul - fiu sau fiică a părintelui biologic aflat în una din situațiile prevăzute de D.-L.118/1990 rep. art.1, art.2 care a fost înfiat sau adoptat, să nu poată beneficia de drepturile D. L.118/1990, dimpotrivă, prin Legea nr.71/30.03.2022 pentru completarea D.-L.118/1990, s-a extins acordarea acestor drepturi și copilului minor care NU a fost copilul natural al fostului deținut politic și care NU a suferit consecințele și repercursiunile condamnării politice ale părintelui său natural.

1. La articolul 5, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) De prevederile alin. (6)-(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul minor la data căsătoriei părintelui său cu persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) și care a fost crescut de către părintele beneficiar de indemnizație potrivit prezentei legi.”

ORI ATÂT TIMP CÂT ACESTE DREPTURI SE ACORDĂ ȘI COPILULUI MINOR CARE NU ESTE FIU NATURAL AL CELUI ÎN CAUZĂ, consideră că prevederile art.5 alin.(6) din D.-L.118/1990 republicat, în mod corect și firesc, normal se aplică și copilului minor - fiu natural al celui condamnat pe criterii politice, chiar în situația în care a fost înfiat, acestea cu atât mai mult cu cât copilul minor al tatălui natural, a suferit repercursiunile nefaste, grele ale condamnării tatălui biologic - așa cum s-a întâmplat și în cazul său.

Pe de alta parte, copilul minor - fiu biologic (sau fiica biologică) a celui închis pe criterii politice. A AVUT CEL MAI MULT DE SUFERIT datorită acestei situații cu care s-a confruntat atât părintele biologic condamnat politic cât și copilul minor.

Trebuie menționat ca acest copil minor biologic a fost persecutat permanent pentru faptul că tatăl său era deținut politic, a avut cel mai mult de suferit consecințele condamnării părintelui său o perioadă îndelungată de timp, inclusiv după ce a ajuns major, indiferent dacă a fost sau nu înfiat, organele de represiune comunistă, neținând cont de acestea.

Astfel, PRIN ANALOGIE consideră că sunt aplicabile totodată și prevederile art. 1268 (3) Cod civil, conform cărora clauzele se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar produce niciunul.

CU PRIVIRE LA ÎNFIEREA MEA CARE A AVUT LOC ÎN DATA DE

Trebuie să facă cunoscut faptul că aspectul pentru care a fost înfiat de fratele bunicii sale matene, a fost unul major - anume cel potrivit căruia pentru a putea continua școala și pentru a putea urma o facultate - fiind fiu de deținut politic, a celui care a luptat împotriva regimului comunist, tatăl său fiind în închisoare din anul 1948, deci de 11 ani - era absolut necesar să primească un alt nume, singura modalitate fiind aceea de a fi înfiat. De aceea mama sa, care era și ea foarte oprimată de organele de represiune comunistă, persecutată și urmărită permanent, a apelat la această situație împreună cu fratele bunicii matene.

Repercursiunile acelor ani - mulți ani - față de mama sa și față de el - un copil mic

la acea vreme, și ulterior adolescent - nici nu pot fi exprimate în cuvinte, l-au urmărit toată viața, până acum la bătrânețe (în prezent are peste 80 ani), deci l-au urmărit și l-au afectat fizic și în mod special psihic.

Mai sunt aplicabile în prezenta speța și prevederile art.75 (2), coroborat cu art.78 (1) din Codul familiei după cum urmează :

ART. 75 (2)

Înfiatul și descendenții săi păstrează toate drepturile și obligațiile izvorâte din filiație față de părinții firești și rudele acestora.

ART. 78 alin.1 :

Înfiatul dobândește, prin înfiere, numele celui care înfiază.

Prin modul în care , înțelege situația din cazul în speța, se distorsionează voit, chiar tendențios starea reală cu care s-a confruntat, fiul minor al tatălui său natural - condamnat pe criterii politice, pentru singurul motiv că era împotriva regimului comunist de la acea vreme.

Apreciază totodată că această decizie adoptată de către

.. și pe care a atacat-o, contravine finalității dispozițiilor prevăzute de D.-L.118/1990 cu modificările ulterioare și anume aceea de a compensa suferințele generate de acțiunile regimului comunist asupra persoanelor persecutate, asupra copiilor acestora - implicit asupra sa.

CERT ESTE că a trăit toată perioada copilăriei în familia sa naturală, respectiv în familia compusă din cele trei persoane tatăl său , mama sa și el ., întreaga familie a fost afectată de teroarea regimului de la acea vreme : tatăl său închis timp de 15 ani, mama sa obligată să divorțeze de tata, tocmai pentru a fi pe alt nume și a putea să scape de teroarea comunistă, el copil minor, obligat să fie adoptat de rudele sale pentru a putea primi un alt nume și a putea continua școala.

UN ALT ASPECT IMPORTANT ESTE ȘI CEL POTRIVIT CĂRUIA A FOST INFIAT ÎN ANUL 1959, DECI LA UN INTERVAL DE PESTE 11 ANI DE LA DATA CÂND TATĂL SĂU A FOST ARESTAT ȘI CONDMNAT LA ANI MULȚI DE ÎNCHISOARE, SUFERIND CONSECINȚELE ACESTEI SITUAȚII ATÂT TIMP DE PESTE 11 ANI PÂNĂ ÎN ANUL 1959, CÂT ȘI ULTERIOR PÂNĂ ÎN ANUL 1989.

Pe de altă parte, aceste drepturi - așa cum s-a stabilit în practica judiciară în materie - SUNT DREPTURI PROPRII ALE COPILULUI aflat în ipoteza legală prevăzută de actul normativ, nefiind vorba de drepturi care decurg din raportul juridic de filiație.

Prin urmare intervenția adopției în timpul sau ulterior momentului la care copilul a suferit în mod direct consecințele persecuției politice la care a fost supus părintele biologic, nu poate avea drept urmare stingerea cu efect retroactiv a drepturilor proprii ale minorului fiu biologic al părintelui condamnat pe criterii politice, conform prevederilor art.1 alin.(1), alin.(2) din Legea nr.221/2009.

Apreciază că și în situația din cazul în speță, se aplică ACELAȘI PRINCIPIU, atât timp cât a suferit în mod direct, real consecințele închisorii, domiciliului obligatoriu, internării în colonii de muncă forțată a tatălui său, și a persecuției politice la care a fost supus părintele său biologic, considerat contrarevoluționar și un element dușmănos regimului democrat - popular din Republica Populară Română.

CU PRIVIRE LA PREVEDERILE LEGALE APLICABILE CAZULUI ÎN SPEȚĂ : Dispozițiile prevăzute de art.209 Cod penal din 1936 pct.3 Cod penal din anul 1936, în temeiul cărora tatăl său a fost condamnat la 10 ani muncă silnică de Tribunalul Militar Iași, în dosarul nr.237/1949 SE REGĂSESC ÎN PREVEDERILE ART 1 (1), (2) DIN LEGEA NR.221/2009.

“(1) CONSTITUIE CONDMNARE CU CARACTER POLITIC orice condmnare dispusă printr-o hotărâre judecătorească definitivă, pronunțată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, pentru fapte săvârșite înainte de data de 6 martie 1945, sau după aceasta dată și care au avut drept scop împotrivirea față de regimul totalitar instaurat la

data de 6 martie 1945.

(2) CONSTITUIE DE DREPT CONDAMNĂRI CU CARACTER POLITIC condamnările pronunțate pentru faptele prevăzute în : (a) art. 185-187, 190, 101, 193¹, 194, 194¹ – 194⁴, 196¹, 197, 207 - 209, 209¹- 209⁴, 210 - 218... din Codul penal din 1936, republicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr.48 din 2 februarie 1948, cu modificările ulterioare și completările ulterioare.”

Cu certitudine sunt incidente totodată și prevederile ART.2 DIN CUPRINSUL LEGII NR.221/2009, conform căroră „TOATE EFECTELE HOTĂRÂRIILOR JUDECĂTOREȘTI DE CONDAMNARE CU CARACTER POLITIC PREVĂZUTE LA ART. 1 SUNT ÎNLĂTURATE DE DREPT. ACESTE HOTĂRĂRI NU POT FI INVOCATE ÎMPOTRIVA PERSOANELOR CARE AU FĂCUT OBIECTUL LOR.”

În ceea ce privește DEPORTAREA LUI CU DOMICILIU OBLIGATORIU, întrucât a fost considerat contrarevoluționar, tot pe criterii politice i-a fost fixat domiciliu obligatoriu timp de 24 luni în localitatea _____ în temeiul Decretului nr. _____, conform deciziei M.A.I. nr. _____ din _____

Apoi, prin Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. _____ din _____, tatălui său i s-a aplicat din nou o măsură administrativă cu criteriu politic în continuarea celei anterioare, fiind internat într-o colonie de muncă forțată timp de 36 luni, respectiv în perioada 12.09.1958 - 12.09.1961. În acest sens s-a emis și Adresa M.A.I. nr. _____ din _____ către Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă.

Prin Ordinul M.A.I. nr. _____ din _____ s-a dispus continuarea pedepsei și internarea tatălui meu - de asemenea pe criterii politice - într-o colonie de muncă forțată timp de 36 luni, în perioada 12.09.1961 - 12.09.1964, fiind pus în libertate în 15.04.1964 prin Ordinul M.A.I. nr. _____ din aprilie _____, fapt confirmat și prin Adresa M.A.I. nr. _____ din _____

¹, către Direcția Generală a Penitenciarelor și Coloniilor de Muncă, toate măsurile ulterioare închisorii fiind de asemenea pe criterii politice.

Actele care atestă cele de mai sus, sunt depuse la dosarul cauzei în copii conforme cu originalul.

Prin art.1 din O.U.G.nr.214/1999, cu modificările ulterioare (Legea nr.568/2001, Legea nr.173/2006), se recunoaște calitatea de luptător în rezistența anticomunistă desfășurată în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, persoanelor condamnate pentru infracțiunile săvârșite din motive politice, sau supuse, din motive politice, unor măsuri administrative abuzive.

ART. 2(1) Constituie infracțiuni săvârșite din motive politice infracțiunile care au avut drept scop:

- a) exprimarea protestului împotriva dictaturii, cultului personalității, terorii comuniste, precum și abuzului de putere din partea celor care au deținut puterea politică;
- b) militarea pentru democrație și pluralism politic;
- c) propaganda pentru răsturnarea ordinii sociale existente până la 22 decembrie 1989 sau manifestarea Împotrivirii față de aceasta;
- d) respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, recunoașterea și respectarea drepturilor civile și politice, economice, sociale și culturale;
- e) Înlăturarea măsurilor discriminatorii pe motive de naționalitate sau de origine etnică, de limba ori de religie, de apartenență sau opinie politică, de avere ori de origine socială.

TREBUIE REȚINUT TOTODATĂ CĂ ATÂT LIBERTATEA DE EXPRIMARE ÎN SINE, CÂT ȘI DREPTUL DE EXPRIMARE A CONVINȘERILOR POLITICE, REPREZENTAU ȘI ATUNCI ȘI REPREZINTĂ ȘI ACUM DREPTURI FUNDAMENTALE ALE PERSOANEI, așa cum rezultă din legea fundamentată a țării noastre (art.30 din Constituția României).

Pe de altă parte, așa cum s-a menționat în practica judiciară în materie, fiind vorba de DREPTURI FUNDAMENTALE ALE PERSOANEI, restrângerea exercițiului lor, nu se

putea face decât în mod excepțional și numai pentru considerente obiective, de natura să apere un interes public.

Și în prevederile art.27, art.28, art.31 din CONSTITUȚIA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE DIN ANUL 1948 (lege fundamentală în vigoare la data când a fost tatăl său condamnat de către Tribunalul Militar Iași) se menționa în mod expres aceste drepturi fundamentale ale omului, fiind garantate, respectiv libertatea individuală a omului, libertatea cuvântului, a întrunirilor, mitingurilor, manifestărilor.

Și în cuprinsul CONSTITUȚIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE DIN ANUL 1952 s-au regăsit aceste drepturi fundamentale ale omului, la articolele 81 și următoarele, art.85, aspect confirmat prin conținutul prevederilor legale mai sus menționate.

Din cuprinsul înscrisurilor existente, reiese fără nici o posibilitate de tăgadă faptul că au fost îngădite următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, recunoscute și garantate de legislația în vigoare la acea dată: dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborate cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului; dreptul la viață privată prevăzut de art. 33 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 12, 13 și următoarele, art.19, 20 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Demn de remarcat sunt și considerentele Deciziei ICCJ nr.9/13.04.2014 :

DECIZIE nr. 9 din 13 octombrie 2014 referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit, d) din Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor

deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu completările ulterioare

EMITENT: ÎNALȚA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 866 din 27 noiembrie 2014

Data intrării în vigoare : 27 noiembrie 2014

10.2.3 ii) membrii familiei persoanei cu domiciliu obligatoriu, care au locuit împreună cu aceasta în perioada de referință, indiferent de vârstă și care solicită acordarea drepturilor prevăzute de art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990;

(iii) circumstanțele ce se impun a fi avute în vedere pentru acordarea drepturilor prevăzute de art. 1 din Decretul-lege nr. 118/1990.

Interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) și alin. (4) din Decretul-lege nr. 118/1990 atrage concluzia potrivit cu care beneficiul prevederilor respective poate fi acordat numai persoanelor care fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

Subsecvent acestei interpretări se reține, de principiu, că familia persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu a avut de suferit aceleași consecințe nefavorabile și prejudicii de ordin material și moral ca și persoana principal vizată de respectiva măsură administrativă.

Totodată, în sfera membrilor familiei asupra cărora se răsfrâng implicit consecințele măsurii administrative de stabilire a domiciliului obligatoriu, pot fi incluși, în mod rezonabil, soțul/soția și copiii. În privința copiilor, în mod rezonabil se poate prezuma că au suferit aceleași consecințe nefavorabile atât copiii născuți în perioada de referință, copiii minori, precum și cei care au devenit majori în perioada de referință, în considerarea faptului că aceștia nu aveau în mod real și efectiv posibilitatea de exercitare liberă a dreptului de alegere a domiciliului.

Cu alte cuvinte, nu este necesar să fie dovedit în mod distinct și că membrii familiei (soțul/soția și copiii) persoanei vizate au suportat personal și direct consecințele morale și/sau materiale ale stabilirii domiciliului obligatoriu. În acest sens este avută în vedere, mutatis mutandis, jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prezentată la pct. 10.2 din prezenta decizie, în interpretarea și

aplicarea unor dispoziții care reglementează o ipoteză similară, respectiv prevederile art. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 105/1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare.

În consecință, pot beneficia de drepturile prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 membrii familiei - soțul/soția și copiii - persoanei care a avut stabilit domiciliul obligatoriu și care au locuit împreună cu aceasta în perioada de referință, însă sub rezervă îndeplinirii aceluiași condiții ca și persoana principal vizată de măsura administrativă. În context sunt avute în vedere, cu precădere, cerințele prevăzute de art. 1 alin. (4) din Decretul-lege nr. 118/1990, conform cărora "Perioadele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) constituie vechime în muncă, dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională".

O atare interpretare pornește de la premisa că, pentru considerente de aplicare unitară, dar și echitabilă a legii, membrii familiei urmează la beneficia de același tratament juridic ca și persoana principal vizată de măsura administrativă prevăzută de art. 1 alin. (1) lit. d) din Decretul-lege nr. 118/1990, a cărei situație servește drept temei al solicitării beneficiului actului normativ.

În sensul celor expuse în sesizare și al considerentelor anterioare, Înalta Curte reiterează faptul că, de principiu, membrii familiei - soțul/soția și copiii, indiferent de vârstă - au avut de suferit aceleași prejudicii de ordin material și moral ca persoana față de care a fost luată măsura administrativă a domiciliului obligatoriu și atât timp cât au locuit împreună cu persoana vizată și nu au avut în mod real și efectiv posibilitatea de exercitare liberă a dreptului de alegere a domiciliului.

Important este că A TRĂIT TOATĂ PERIOADA COPILĂRIEI ÎN FAMILIA SA NATURALĂ, RESPECTIV ÎN FAMILIA TÎTFU, compusa din cele trei persoane tatăl său, mama sa și el, întreaga familie a fost afectată de teroarea regimului de la acea vreme : tatăl său închis timp de 15 ani, ulterior deportat cu domiciliu obligatoriu și apoi internat într-o colonie de muncă forțată, mama sa obligată să divorțeze de tatăl, tocmai pentru a fi pe alt nume și a putea să scape de teroarea comunistă, el copil minor obligat să fie adoptat de rudele sale pentru a putea continua școala.

ASPECTUL ESENȚIAL PENTRU CARE A FOST ÎNFIAT, ȘI PENTRU CARE A PRIMIT ALT NUME, A FOST UNUL PRIMORDIAL - A PUTEA EFECTUA ȘI CONTINUA ȘCOALA, ATÂT TIMP CÂT REPRESIUNILE REGIMULUI COMUNIST ERAU EXTREM DE DURE ASUPRA COPIILOR DEȚINUȚILOR CONDMNAȚI POLITIC ÎN PERIOADA ANILOR 1945 - 1963, CHIAȚ ȘI ULTERIOR PÂNĂ ÎN 22 DECEMBRIE 1989.

ÎN CONCLUZIE : Față de aceste considerente expuse în prezenta, avându-se în vedere starea de fapt existentă, dispozițiile legale la care a făcut trimitere, solicită respectuos aprecierea ca prevederile art.5 alin.(6) din D. L.118/1990 republicat, în mod corect, firesc. normal se aplică și copilului minor - fiu natural al celui condamnat pe criterii politice, chiar în situația în care a fost înfiat, acestea cu atât mai mult cu cât copilul minor al tatălui natural, a suferit repercursiunile nefaste, grele ale condamnării tatălui biologic - așa cum s-a întâmplat și în cazul meu.

În raport cu cele expuse în prezenta, luând în considerare prevederile legale la care a făcut trimitere mai sus, solicită respectuos constatarea ca admisibilă a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea acestei chestiuni de drept.

Pârâta . consideră că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă vizând pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la interpretarea și aplicarea art. 5 al.6 din D-L. nr.118/1990 de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Potrivit art. 5 al. 6 din D-L 118/1990 beneficiază de prevederile D-L 118/1990: ..(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile

prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”

Decretul lege nu prevede situația copilului adoptat ca urmare a exercitării unor presiuni decurgând dintr-o condamnare politică, pentru a-l putea încadra pe contestator în aceasta situație.

Solicită a se observa din certificatul de adopțiune Seria nr. , eliberat de al orașului , ca numitul , fiul lui și , născut la data de , a fost adoptat de către și a primit după adopțiune numele de . Adopțiunea a fost trecută în registrul Stării civile la data de .

Or, la data adopției, , în vigoare era Codul familiei din 1953. care prevede la art.79 „La cererea comuna a tuturor celor îndreptățiți sa consimtă ta înfiere. autoritatea tutelara poate încuviința înfierea cu toate efectele unei filiații firești.

De la data când aceasta înfiere își produce efectele, înfiatul devine ruda cu rudele celor care înfiază, ca un copil firesc al acestora din urma, iar drepturile și îndatoririle izvorâte din filiație între cel înfiat și părinții săi firești și rudele acestora încetează. Cu toate acestea, se aplică între cel înfiat și rudele sale firești dispozițiile art. 6.”

Totodată, din „consimțământul la înfiere” dat la de către numita (mama lui) rezultă că aceasta își dă consimțământul ca fiul ei să fie înfiat cu toate efectele filiațiunii firești, în baza art.79 din Codul Familiei, de către soții și ; același consimțământ îl dă și minorul .

Mai mult, solicită a se observa că legiuitorul a prevăzut în mod expres în D L nr. 118/1990, situațiile de excepție în care a acordat drepturi în mod expres unor categorii de persoane, respectiv situația prevăzută de art.5 al.3 (soțul nevoit să divorțeze de cel persecutat). la art.5 al.5 (copilul crescut de părintele beneficiar).

Or, situația copilului dat spre adopție nu este reglementată de legiuitor, ca atare acesta nu are vocație la acordarea drepturilor prevăzute de D-L nr.118/1990, după părintele biologic.

Așadar, dacă actul normativ nu prevede posibilitatea acordării drepturilor prevăzute de D-L nr. 118/1990 și pentru aceasta categorie de copii (deși s-a modificat în nenumărate rânduri), pârâta nu poate acorda acest drept.

Solicită a se observa că la art.5 al.3 din D L 118/1990, în cazul soțului supraviețuitor, este prevăzută situația în care din motive de supraviețuire, soțul supraviețuitor a fost nevoit (nevoită) să divorțeze de cel închis.

Așadar, aceasta situație este reglementată expres, spre deosebire de situația copilului adoptat care nu este prevăzută expres în D L nr.118/1990.

Ca atare, contesta torul invocând acest motiv, practic recunoaște faptul ca dispozițiile D-L nr.118/1990, în actuala reglementare, nu-i conferă vocația la acordarea drepturilor prevăzute de acest act normativ.

Contestatorul nu îndeplinește condițiile pentru a beneficia de drepturilor conferite de art.5 al.6 din Decretul-Lege nr.118/1990 după numitul întrucât, acesta, a fost înfiat cu toate efectele filiațiunii firești, în baza art.79 din Codul Familiei, de către soții și

Referitor la condițiile formale instituite de art. 519 Cod pr.civilă:

Apreciază că sunt îndeplinite condițiile formale instituite de art.519 Cod procedura civilă.

În acest sens arată că prezenta cauză se află pe rolul tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

Chestiunea de drept supusă analizei are caracter de noutate, provenind dintr-un act normativ publicat în anul 2020, iar asupra prevederilor indicate mai sus ICCJ nu s-a mai

pronunțat.

De asemenea, chestiunea de drept pe care o solicita a fi dezlegată de către ICCJ a primit soluționări diferite de către instanțele naționale, astfel ca se impune clarificarea acestora printr-o hotărâre prealabilă.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată :

I. Norma de drept a cărei interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Art. 5 alin. 6 din Decretul Lege nr.118/1990-republicat și cu modificările ulterioare,

„(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art.1 alin.(1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art.1 alin.(1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care a beneficiat părintele său”.

Art.1 alin.1 și 2 din Decretul Lege nr.118/1990-republicat;

„(1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate;

f) a participat în acțiuni de împotrivire cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.

(2) De aceleași drepturi beneficiază și persoana care:

a) a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului, indiferent de locul reținerii”.

Art. 79 din Codul familiei în vigoare la data înfierii reclamantului;

„La cererea comună a tuturor celor îndreptățiți să consimtă la înfiere, autoritatea tutelară poate încuviința înfierea cu toate efectele unei filiații firești.

De la data când această înfiere își produce efectele, înfiatul devine rudă cu rudele celor care înfiază, ca un copil firesc al acestora din urmă, iar drepturile și îndatoririle isvorâte din filiație între cel înfiat și părinții săi firești și rudele acestora încetează. Cu toate acestea, se aplică între cel înfiat și rudele sale firești dispozițiile art. 6.

Dispozițiile art. 78 alin. 1, 2 și 4 sânt aplicabile și situațiilor prevăzute în alineatele precedente.

Serviciul de stare civilă va întocmi în registru un nou act de naștere al celui înfiat. În care cei care înfiază vor fi trecuți ca părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, făcându-se pe el mențiune despre întocmirea celui nou”.

Art. 5 alin. 4 – 7 din Decretul – Lege nr. 118/1990:

„(4) Copilul celui decedat, dispărut sau exterminat în timpul luptelor cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești, în timpul detenției, internării abuzive în spitale de psihiatrie, în timpul aplicării măsurii domiciliului obligatoriu, strămutării, deportării sau prizonieratului are dreptul la o indemnizație lunară de 500 lei.

(5) De prevederile alin. (6) - (9) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după eliberarea din detenție, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.

(5[^]1) De prevederile alin. (6) - (9) beneficiază în mod corespunzător și copilul minor la data căsătoriei părintelui său cu persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) și care a fost crescut de către părintele beneficiar de indemnizație potrivit prezentei legi.

(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(7) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în quantum de 50% din indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil”.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

La nivelul Tribunalului Tribunalul Arad – Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, s-a identificat o singură hotărâre, care viza însă situația unei persoane înfiată cu efectele unei filiații restrânse. Astfel, prin Sentința civilă nr. , pronunțată în Dosarul nr. , Tribunalul Arad – Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, a admis cererea reclamantului, considerând că aceasta, fiind înfiat doar cu efectele unei filiații restrânse, conform art. 79 din Codul familiei, beneficiază de drepturile reglementate de Decretul – Lege nr. 118/1990, deoarece, prin această modalitate de înfiere, nu a pierdut legătura de rudenie cu părintele său biologic persecutat politic.

3. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevante pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Pentru jurisprudența națională au fost identificate două genuri de hotărâri, cu soluții opuse:

Astfel, prin Sentința civilă nr. , pronunțată în Dosarul nr. , Tribunalul Iași – Secția a II – a civilă – contencios administrativ și fiscal a respins cererea reclamantei din acel dosar, considerând că aceasta, fiind înfiată cu toate efectele unei filiații firești, conform art. 79 din Codul familiei, nu beneficiază de drepturile reglementate de Decretul – Lege nr. 118/1990, deoarece, prin înfiere, a pierdut legătura de rudenie cu părintele său biologic persecutat politic.

Prin Sentința civilă nr. , Tribunalul Covasna – Secția de contencios administrativ și fiscal a admis cererea reclamantei din acel dosar, considerând că, și în situația în care reclamanta a fost înfiată cu toate efectele unei filiații firești, conform art. 79 din Codul familiei, aceasta, în timp ce era minoră, a fost membră a familiei din care făcea parte persoana persecutată politic, cu consecința că a suferit consecințele persecuției, conform considerentelor expuse în Decizia nr. 9/13.04.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și beneficiază de drepturile reglementate de Decretul – Lege nr. 118/1990, chiar dacă, prin înfiere, a pierdut legătura de rudenie cu părintele său biologic persecutat politic.

De menționat însă că, Decizia nr. 9/13.04.2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, viza sesizarea efectuată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal, care, prin Încheierea din , pronunțată în Dosarul nr. , în

temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

„a) Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Decretul-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările și completările ulterioare, presupune includerea în categoria persoanelor îndreptățite să beneficieze de drepturile prevăzute de acest act normativ (ca fiind persecutate din motive politice) și a persoanelor care făceau parte, în perioada de referință, din categorii sociale incompatibile cu orânduirea socială instaurată în România după data de 6 martie 1945, cum ar fi cazul chiaburilor?

b) Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. d) din același act normativ:

(i) presupune includerea în noțiunea de «domiciliu obligatoriu» numai a situațiilor în care acesta a fost instituit ca măsură administrativă, cu consecința îngrădirii dreptului de alegere în mod liber a domiciliului, sau și a cazurilor în care persoana în cauză și membrii familiei sale au avut limitată doar libertatea de circulație?

(ii) presupune, în oricare din situațiile de la lit. a), îndreptățirea membrilor familiei celui vizat de măsura «domiciliului obligatoriu» și care au locuit cu acesta în perioada de referință la a beneficia de măsurile reparatorii prevăzute de actul normativ, indiferent de vârsta acestora în acea perioadă, iar în caz afirmativ presupune existența acestui beneficiu doar urmare a faptului că au locuit, în perioada de referință, cu cel vizat sau este necesar să fie dovedit în mod distinct că au suportat personal și direct consecințele morale și/sau materiale ale stabilirii domiciliului obligatoriu?”.

Ca atare, Curtea nu s-a pronunțat asupra chestiunii de drept obiect al prezentei sesizări.

Nu s-a identificat jurisprudență a altor state, jurisprudență comunitară, sau a Curții Europene a Drepturilor Omului apreciată a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept obiect al sesizării.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Potrivit art. 5 alin. 6 din Decretul-Lege nr. 118/1990: „Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același cuantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.”

Aplicând aceste prevederi legale, pârâta a apreciat că Decretul-Lege nu prevede situația copilului adoptat ca urmare a exercitării unor presiuni decurgând dintr-o condamnare politică, pentru a-l putea încadra pe reclamant în această situație.

Potrivit art. 5 alin. 6 din Decretul Lege nr. 118/1990-republicat și cu modificările ulterioare.

„(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același cuantum cu indemnizația de care a beneficiat părintele său”.

Reglementarea la care trimite acest text, art. 1 alin. 1 litera a și d din același decret are conținutul: „Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămasă definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice”.

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu”.

Cum reclamantul a fost înfiat la _____ r al oraşului _____ la data de _____, cu toate efectele unei filiaţii fireşti, situaţie atestată de înscrisul intitulat „Certificat de înfiere”, seria _____ nr. _____ - fila _____ a dosarului cauzei, coroborat cu înscrisul de la fila _____ a dosarului cauzei intitulat „Consimţământ la înfiere”, cum în anul 1954 a intrat în vigoare Codul familiei, conform acestuia, existau două modalităţi de înfiere; înfierea cu efecte restrânse, în cadrul căruia copilul păstra legăturile de filiaţie şi de rudenie cu familia biologică, şi înfierea cu toate efectele unei filiaţii fireşti, în care copilul pierdea legăturile de filiaţie şi de rudenie cu familia biologică, şi dobânda legătura de filiaţie cu înfietorii şi rudele acestora:

Teza expusă este extrasă din art. 79 din Codul familiei în vigoare la data înfierii reclamantului;

„La cererea comună a tuturor celor îndreptăţiţi să consimtă la înfiere, autoritatea tutelară poate încuviinţa înfierea cu toate efectele unei filiaţii fireşti.

De la data când această înfiere îşi produce efectele, înfiatul devine rudă cu rudele celor care înfiază, ca un copil firesc al acestora din urmă, iar drepturile şi îndatoririle isvorite din filiaţie între cel înfiat şi părinţii săi fireşti şi rudele acestora încetează. Cu toate acestea, se aplică între cel înfiat şi rudele sale fireşti dispoziţiile art. 6.

Dispoziţiile art. 78 alin. 1, 2 şi 4 sânt aplicabile şi situaţiilor prevăzute în alineatele precedente.

Serviciul de stare civilă va întocmi în registru un nou act de naştere al celui înfiat, în care cei care înfiază vor fi trecuţi ca părinţii săi fireşti. Vechiul act de naştere se va păstra, făcându-se pe el menţiune despre întocmirea celui nou”.

Or, art. 5 alin. 4 – 8 din Decretul – Lege nr. 118/1990, reglementează doar situaţia copilului celor care a suferit una din formele de opresiune în considerarea cărora se acordă drepturile reglementate de acesta:

„(4) Copilul celui decedat, dispărut sau exterminat în timpul luptelor cu organele de represiune comunistă, în răscoale ţărăneşti, în timpul detenţiei, internării abuzive în spitale de psihiatrie, în timpul aplicării măsurii domiciliului obligatoriu, strămutării, deportării sau prizonieratului are dreptul la o indemnizaţie lunară de 500 lei.

(5) De prevederile alin. (6) - (9) beneficiază în mod corespunzător şi copilul celui decedat după eliberarea din detenţie, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situaţia în care părintele său, deşi ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.

(5¹) De prevederile alin. (6) - (9) beneficiază în mod corespunzător şi copilul minor la data căsătoriei părintelui său cu persoana aflată în una dintre situaţiile prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2) şi care a fost crescut de către părintele beneficiar de indemnizaţie potrivit prezentei legi.

(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinţi s-au aflat în una dintre situaţiile prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2), precum şi copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinţi s-au aflat în una dintre situaţiile prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2) are dreptul la o indemnizaţie lunară în acelaşi quantum cu indemnizaţia de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(7) Copilul născut după încetarea situaţiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2) are dreptul la o indemnizaţie lunară în quantum de 50% din indemnizaţia de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(8) Copilul care s-a aflat atât în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (4) - (7), cât şi în una dintre situaţiile prevăzute la art. 1 alin. (1) şi (2) beneficiază de indemnizaţia al cărei quantum este mai mare.

(9) La stabilirea indemnizației prevăzute la alin. (4), (5), (6) sau (7), în situația în care ambii părinți ai copilului s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), copilul are dreptul la indemnizația al cărei cuantum este mai mare”.

Cum se observă textul nu prevede aceleași drepturi pentru situația copilului înfiat ulterior.

O primă interpretare, ar fi aceea că, în aceste condiții, aflându-ne în planul dreptului, noțiunea de „copil” ar trebui să aibă înțelesul celei reglementată juridic, respectiv aceea persoană care are legătură juridică de filiație cu părintele, nu legătură biologică, aceasta fiind exclusă în cazul înfierii cu toate efectele unei filiații firești, în cazul căreia legătura biologică de filiație era înlăturată prin voința legiuitorului și substituită cu cea juridică.

Or, ca și în cazul instituției moștenirii, atunci când trebuie reglementată situația unor drepturi, prevalează legătura juridică în raport cu legătura biologică de filiație. În aceste condiții, cum nici în cazul dreptului la moștenire legiuitorul nu a recunoscut drepturi copilului biologic în situația înfierii acestuia cu toate efectele unei filiații firești după părinții naturali, nici în situația drepturilor reglementate de Decretul – Lege nr. 118/1990, nu ar fi permis să se acorde drepturi acestui copil după părintele biologic, el putând pretinde atare drepturi doar eventual după părintele care l-a înfiat, cu acesta având o legătură juridică de filiație. A raționa în sens contrar echivalează că, prin analogie, ar trebui să i se recunoască reclamantului dreptul la moștenire și după părintele natural în considerarea căruia a pretins drepturile în litigiu, și după părintele care decurge din înfiere, ceea ce nu ar fi acceptat în planul dreptului.

O a doua interpretare, ar fi aceea teleologică. Astfel, dacă se efectuează o raportare la art. 5 alin. 4 - 7 din Decretul – Lege nr. 118/1990, este posibilă și interpretarea că legiuitorul a intenționat să acorde drepturile prevăzute de acest act normativ, respectiv indemnizația la care se referă textul copilului celui decedat în considerarea privațiunilor la care a fost supus implicit acest copil ca o consecință a situației că nu a mai beneficiat de aportul părintelui său persecutat la creșterea și îngrijirea sa, cu consecința că, o asemenea interpretare, trimite la situația privării, în atare manieră a copilului biologic și la acea perioadă, neconstituind un impediment la acordarea drepturilor stabilite de decretul – lege realitatea că acesta a fost înfiat ulterior.

Acestea fiind considerentele care se pot extrage din legislația în vigoare, dată fiind și practica judiciară contradictorie a instanțelor naționale, fiind evidentă controversa în soluționarea acestei probleme de drept, Tribunalul constată că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, astfel că se va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile referitoare la chestiunea de drept supusă analizei și se va dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII D I S P U N E

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept incidentă în soluționarea cererii formulate de reclamantul

în contradictoriu cu pârâta
cu obiect acțiune în constatare, anularea Deciziei nr. emisă
de pârâta și obligația de a face.

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile vizând chestiunea de drept; „dacă – în considerarea persecuției politice a tatălui său biologic – copilul înfiat cu toate efectele unei filiații firești de alte persoane, este inclus în sfera persoanelor cărora li se acordă drepturile stabilite de Decretul – Lege nr. 118/1990”.

Dispune trimiterea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu înscrisuri atașate, conforme cu originalul.

Dispune suspendarea judecății în cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile vizând chestiunea de drept pentru care s-a dispus sesizarea.

Fără cale de atac.

Pronunțată la data de

Președinte

Grefier

Red. .
Tehnored. 4 ex.
2 com/19.10.202

Se comunică:

- Reclamant -
- Pârâta -
- et. , jud.

cu domiciliul

Bl. , sc. , et. , ap.
i, str. , nr. , bl.